

[Skræppenborg-Nielsen.]

som af os gentagne gange forudsagt naturligvis ikke har kunnet holde, men er overskredet med ca. 350 mill. kr., og ud over for det andet beklageligvis at måtte konstatere, at udgifterne til militærvæsenet her i landet fortsat er stigende, har jeg ingen bemærkninger at gøre vedrørende det forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1962-63, som vi behandler nu, ingen bemærkninger også af den grund, at det af betænkningen med al ønskelig tydelighed fremgår, hvad vi vil, og hvad vi stiller ændringsforslag om helt i overensstemmelse med den politik, der er vor. Hertil kommer, at forslaget til lov om tillægsbevilling jo i realiteten er et tillæg til forrige års finanslov, hvorfor jeg helt kan henvise til, hvad jeg dengang gav udtryk for denne finanslov vedrørende.

Der er i dag af de foregående ærede ordførere talt om overskridelser. Jeg vil gerne føje mit til; jeg er enig med de ærede ordførere i, at vi skal passe på overskridelser.

Og så til sidst — men det nytter vel næppe — vil jeg anbefale at stemme for de af os stillede ændringsforslag og imod — og det er der; så vidt jeg kan skønne, større chance for der vil blive taget hensyn til — de af venstre og det konservative folkeparti stillede ændringsforslag.

Iver Poulsen: Sådant som forretningsordenen og magtfordelingen er her i folketinget, er de uafhængige ikke repræsenteret i finansudvalget, og derfor har vi ikke haft lejlighed til at følge behandlingen og belæsningsen i enkeltheder af de 607 ændringsforslag til det tillægsbevillingslovsforslag, som vi i dag skal tage stilling til, og derfor må det ligge i hele sagens natur, at vor stillingtagen til disse mange ændringsforslag må blive af en noget summarisk karakter.

Vi har gennemgået betænkningen så grundigt, som den meget knappe tid har tilladt, og ikke mindst som følge af det hensynsløse tempo, regeringen har sat på lovgivningsarbejdet i de sidste måneder, har tiden virkelig været knap. Vi er kommet til det resultat, at vi vil stemme for de ændringsforslag, som hele udvalget har været enig om, men jeg vil gerne understrege, at hvis vi havde været repræsenteret i finansudvalget og således haft mulighed for at følge

arbejdet dér i enkeltheder, er det muligt og rimeligvis sandsynligt, at vi i nogle tilfælde ville have taget et noget andet standpunkt og selv stillet ændringsforslag.

De ændringsforslag, der er tiltrådt af udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis udvalgsmedlem, og som vedrører forsvaret, kan vi tiltræde. Derimod må vi stemme imod det af socialistisk folkepartis udvalgsmedlem stillede ændringsforslag nr. 191 til § 17. Det af samme ærede medlem, hr. Skræppenborg-Nielsen, stillede ændringsforslag nr. 205 til § 19 om bortfald af den foreslåede bevilling på godt 25.000 kr. til montering af spisestuen i embedsboligen for biskoppen over Københavns stift har vi af de tidligere nævnte grunde ikke haft mulighed for at følge med i og studere i enkeltheder, men rent umiddelbart forekommer et beløb på 25.000 kr. til montering af en spisestue os at overskride det rimeliges grænser, og derfor vil vi undlade at stemme om dette ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 436 til § 27, som jo vedrører lærerhøjskolen, kan vi ikke støtte, og her kan jeg helt henvise til, hvad de ærede medlemmer hr. Damsgaard og hr. Thestrup har sagt om den ting. Vi kan helt tilslutte os disse udtalelser. Derimod vil vi stemme for de af venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer stillede ændringsforslag nr. 180 og nr. 181 til § 17, nr. 323 til § 25, nr. 426 til § 27 og nr. 507 til § 30.

Vedrørende ændringsforslag nr. 426 om detailprojektering af en udvidelse af farmaceutisk læreanstalt har vi tidligere givet udtryk for den opfattelse, at anstalten ikke bør udbygges på stedet, men udflyttes, hvorfor vi som nævnt må støtte ændringsforslag nr. 426.

Hvad angår ændringsforslag nr. 507 til § 30 angående køb af de to gårde „Skinnehavegård“ og „Hørhavegård“, finder vi dette ændringsforslag særdeles fornuftigt. Vi har absolut intet imod en fornuftig fredning, som også det ærede medlem hr. Thestrup har talt om i dag, heller ikke noget imod tilvejebringelse af rekreative områder i et rimeligt omfang, men vi skal nu også passe på, at vi ikke kommer til at lide af storhedsvanvid på nationalparkområdet. Den henvisning til forholdene i industrilandet England, som den højtærede minister for kul-